

just være Pensionister af Underofficersklassen. De ere pensionerede efter Regler fra gammel Tid af, som maasse dengang, da de bleve indstiftede, kunde være overensstemmende med Løberne, men som nu sikkerligen i ingen Henseende længere ere det. Det er et Faktum, at mange af disse Folk for saa vidt de ikke have noget som helst selv, ere i høi Grad nødlidende, saa at det er forekommet Mindretallet, at Billighed talte for at henvise dette Andragende til Finansministeren. Naar der er Tale om at henvise et Andragende til en Minister, kan der dermed forstås Forskjelligt. Er der Tale om at henvise et Andragende fra en enkelt bestemt Mand pure, maa det dermed antages at være Meningen, at man henstiller til Regjeringen, om det ikke ved nærmere Undersøgelse skulde vise sig at være rigtigt at tage sig af denne Mand paa den Maade, Andragendet beder om. Man kan dernæst henvise et Andragende med den Motivering, at man blot beder om at faae den Sag, hvorefter Andrageren har ansøgt, nærmere undersøgt; flere af de Tilfælde, som her foreligge, ere af denne Bestaffenhed. Eller ogsaa kan Tilfældet være det, at man henviser et Andragende fra en stor Klasse af Medborgere saaledes som disse Pensionister, her er Tale om. I det Tilfælde er det naturligt, at det, man beder om, og det, man kun beder om, er, at Regjeringen vil tage Sagen i sin Haand, undersøge den, og, hvis den kommer til samme Anskuelse som Forslagsstillerne, da at gjøre de fornødne Skridt for at komme Andragerne imøde. Naar Mindretallet her tillader sig at bede det høie Thing om i det Punkt at følge det, her Mindretallet ikke dermed sagt paa Forhaand, at det ubetinget mener, at dette Andragende skal fremmes, at Regjeringen skal forelægge os Forslag til Lov om Forhøjelse af disse Underofficerers Pension, men Meningen er kun den, at vi bede det høie Thing med os at henvise Andragendet til Ministeren, for at han kan tage dette specielle Spørgsmaal under Overveielse, om der ikke kunde være Grund til af rene Medlidenheds- og Menneskelighedsgrunde at komme disse Folk til Hjælp. Andet mener Mindretallet ikke med Hensigten, og dermed skal jeg tillade mig at anbefale den.

Ordføreren (Lh. Nielsen): Efter den høitærede Formands Hensætning i Anledning af de Udtalelser, vi nu have hørt om Pensionisterne, skal jeg selvsjælgelig ikke indlade mig videre paa at optage denne Debat, men jeg tror dog at burde gjøre en Bemærkning overfor de Udtalelser, der fremkom til Fordel for Pensionisterne, for at man ikke skal komme ind i Illusioner eller skabe Illusioner hos de Paagjældende; det er Noget, jeg mener aldrig kan være godt og heller ikke til Nytte for dem selv i nogen som helst Henseende. Jeg skal da tillade mig at bemærke, at Udvalget paa ingen Maade er bleven mildere stemt med Hensyn til Pensionisterne, eller i Nar skulde være mere til-

bøieligt til at ville foreslaa dem ydet Noget, saaledes at det til næste Nar kunde blive helt tilbøieligt til at gjøre det; det er paa ingen Maade Tilfældet. Det gaar snarere i omvendt Ordren, idet det dog maa erkjendes, at Trangen hos mange andre ærede Medborgere er steget i en stærk Grad, siden vi sidst behandlede denne Sag, og at det ærede Medlem for Næstved (Zeth) skulde kunne fremsføre noget Nyt for os, som skulde være overbevisende, saaledes at vi eller Nogen af dem, der før havde været imod det, skulde blive mildere stemte, betvivler jeg; thi det er en Sag, som vi have skænket en meget alsidig Drøftelse, da den tidligere har været anbefalet af et Mindretal, i det Mindste i Udvalget. Angaaende Pensionisterne af Underofficersklassen, Andringsforslaget under Nr. 2, hvorefter det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) nu udtalte sig, skal jeg kun bemærke, at Flexaltets Stilling i saa Henseende er uforandret fra ifjor, og den kan jo paa ingen Maade have forsaavidt bedret sig til deres Fordel, som jo det samme Tilfælde, som jeg fremhævede før overfor de øvrige Pensionister, ogsaa her maa gjøre sin Indflydelse gjældende. Jeg skal desuden ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at det nu er 3die Gang, at man henvender sig til os fra samme Side, og jeg tror dog, at det ikke vilde være en rigtig Veie at gaa ind paa, at man, forbi de Samme bleve ved at gjentage det Samme, saa tilsidst høiede sig; thi det vilde rimeligvis have til Følge, at man blev overfyldt af Andragere, som tidligere havde faaet Afslag, og som mente, at de blot ved at gjentage det atter skulde faae Folkethinget med sig (Kofod: Alle gode Gange 31) Det ærede Medlem for Bornholm siger, alle gode Gange 3, jeg tror dog ikke, at denne Grundvil forslaa. — Det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) omtalte et Andragende under Nr. 43. De Forhold, som han omtalte, ere naturligvis Udvalget bekendte; kun det har dog for mig været ubekjendt, at der er Andre, der have været i enhver Henseende ligestillede med den Paagjældende, som have beholdt deres Pension — saaledes maatte jeg opfatte det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5 Valgkreds (Wille) — derved at de paagjældende Personers Navne ikke vare blevene nævnte for Ministeriet. Pensionsloven af 9de April 1851 § 7 siger: „Den tillagte Pension eller Understøttelse ophører: 1) ganske eller forholdsvis, naar Regjeringen bevilger den Vedkommende Ansættelse i en lønnet militær eller civil Bestilling“. Utsaa skjønner jeg ikke bedre, end at Loven for deres Vedkommende paa en Maade er bleven omgaaet. Her staar jo „ganske eller forholdsvis“, de kunne altsaa lade den Paagjældende beholde Noget af Pensionen, men ikke desto mindre siger jeg dog her for dette Tilfældes Vedkommende, at naar den Paagjældende har godt og vel 100 Rd. i Pension og saa kun faar en Løn af 150 Rd. og iherdig